

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Apariție
neîntreruptă
din anul 2002.

Duminica a 23-a după Rusalii

26 octombrie: **Sfântul Mare Mucenic Dimitrie, Izvorătorul de mir**

27 octombrie: **Sfântul Cuvios Dimitrie Basarabov, Ocrotitorul Bucureștilor**

La 26 octombrie sărbătorim pe Sfântul Mare Mucenic Dimitrie, Izvorătorul de Mir, ale cărui sfinte moaște se află în Tesalonic. Aici, grecii i-au ridicat Sfântului Mucenic Dimitrie o biserică impunătoare pe locul martiriului. Sfântul Dimitrie este cinstit în mod deosebit de grecii din Tesalonic, fiind ocrotitorul metropolei, dar și de către credincioșii de pretutindeni, datorită mijlocirii și minunilor sale.

Apostolul Duminicii **Ap. Efeseni 2, 4-10**

Fraților, Dumnezeu, bogat fiind în milă, pentru multa Sa iubire cu care ne-a iubit pe noi, cei ce eram morți prin păcatele noastre, ne-a făcut vii împreună cu Hristos: prin har sunteți mântuiți! Și împreună cu Hristos Iisus, ne-a înviat și împreună ne-a așezat întru ceruri, ca să arate în veacurile viitoare covârșitoarea bogăție a harului Său, prin bunătatea ce a avut către noi întru Hristos Iisus. Deci, în har sunteți mântuiți, prin credință, și aceasta nu e de la voi: este darul lui Dumnezeu; nu din fapte, ca să nu se laude nimeni. Pentru că a Lui făptură suntem, zidiți în Hristos Iisus spre fapte bune, pe care Dumnezeu le-a pregătit mai înainte, ca să umblăm întru ele.

Evanghelia duminicii

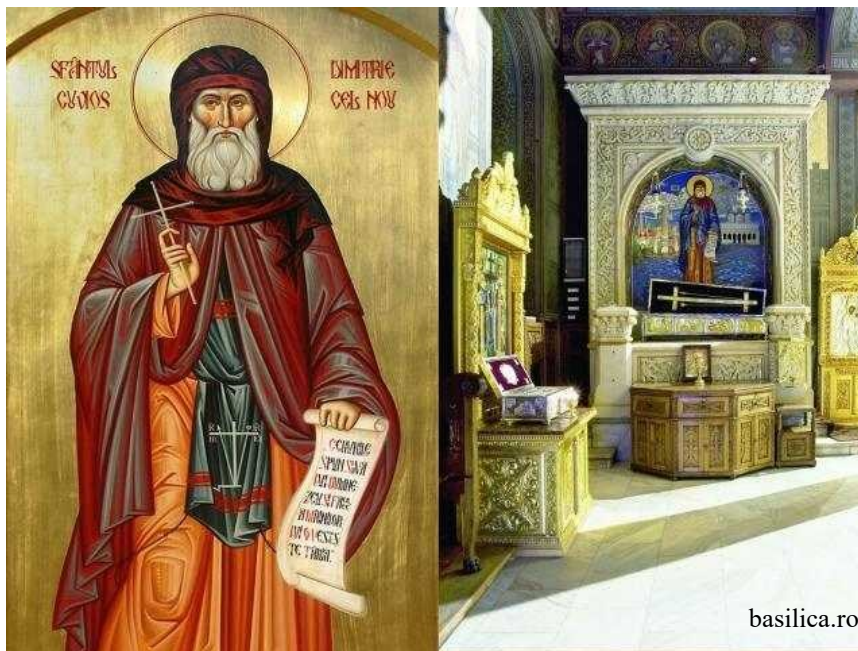
Vindecarea demonizatului din ținutul Gherghesenilor (Ev. Luca 8, 26-39)

În vremea aceea a venit Iisus cu corabia în ținutul Gherghesenilor, care este în fața Galileii. Și, ieșind pe uscat, L-a întâmpinat un bărbat din cetate, care avea demon și care de multă vreme nu mai punea haină pe el și în casă nu mai locuia, ci prin morminte. Văzându-L pe Iisus, a strigat, a căzut înaintea Lui și cu glas mare a zis: Ce ai cu mine, Iisuse, Fiul lui Dumnezeu Celui Preaînalt? Rogu-Te, nu mă chinui!, fiindcă porunca duhului necurat să iasă din om, pentru că de mulți ani îl stăpânea; și era legat în lanțuri și în obezi, păzindu-l, dar el, sfărâmând legăturile, era dus de demon în pustie. Și l-a întrebat Iisus, zicând: Care-ți este numele? Iar el a zis: Legiune. Căci demoni mulți intraseră în el. Și L-a rugat să nu le poruncească să meargă în adânc. Și era acolo o turmă mare de porci, care pășteau pe munte. Și L-au rugat să le îngăduie să intre în ei; iar El le-a îngăduit. Și, ieșind demonii din om, au intrat în porci, iar turma s-a aruncat de pe țârm în lac și s-a înecat. Iar păzitorii, văzând ce s-a întâmplat, au fugit și au vestit în cetate și prin sate. Atunci au ieșit locuitorii să vadă ce s-a întâmplat și au venit la Iisus și au găsit pe omul din care ieșiseră demonii, îmbrăcat și întreg la minte, șezând jos, la picioarele lui Iisus, și s-au înfricoșat. Iar cei ce văzuseră le-au spus cum a fost izbăvit demonizatul. Și L-a rugat pe El toată mulțimea din ținutul Gherghesenilor să plece de la ei, căci erau cuprinși de frică mare. Atunci El, intrând în corabie, S-a întors înapoi. Iar bărbatul din care ieșiseră demonii îl ruga să rămână cu El. Iisus însă i-a dat drumul, zicând: Întoarce-te la casa ta și spune cât bine ți-a făcut ție Dumnezeu. Și el a plecat, vestind în toată cetatea cât bine i-a făcut Iisus.

27 octombrie: Sfântul Cuvios Dimitrie Basarabov, Ocrotitorul Bucureștilor (ale cărui moaște se află în Catedrala Patriarhală)

Minunea descoperirii moaștelor Sfântului Dimitrie cel Nou

Încă de când era mic la părinți, fericitul Dimitrie era foarte râvnitor la rugăciune, iubind mai ales biserica, postul, tăcerea, smerenia și viața pustnicească. Odată, pe când păștea vitele satului Basarabov, a călcat cu piciorul într-un cuib de

basilica.ro

pasăre și din greșeală a omorât pușorii. Muștră de conștiință, și-a pedepsit piciorul vinovat și nu l-a mai încălțat trei ani de zile, umblând cu el desculț vară și iarnă, răbdând cu bărbăție gerul iernii și loviturile pietrelor.

În obștea mănăstirii de pe valea Lomului, fericitul Dimitrie întrecea pe toți cu rugăciunea curată a inimii și cu darul lacrimilor. Căci nu era altul mai iubitor de Dumnezeu și de nevoie duhovnicească decât el în această sihăstrie. Mânca o dată la două sau trei zile, dormea noaptea foarte puțin; nu avea nici un fel de avere pământească, decât trupul obosit de post și metanii, două haine vechi călugărești și *Psaltirea*. Pentru o nevoie aspră ca aceasta, toți se foloseau de viața lui și se sileau să-i urmeze exemplul.

Temându-se de prăpastia slavei deșarte și dorind să urmeze marilor sihaștri din pustie, Cuviosul Dimitrie, luând binecuvântare de la egumen, a ieșit noaptea din obște și s-a tănuit pe valea stâncoasă a râului Lomul, într-o peșteră mică și umedă. Acolo s-a nevoit fericitul mulți ani în neștiute ostenele pustnicești, în foame, în lipsuri, în sete și chin, răbdând grele ispite de la diavoli. Apoi, simțindu-și sfârșitul aproape, s-a retras între două pietre mari și acolo rugându-se, s-a mutat cu pace la

cereștile lăcașuri, numărându-se în ceata Cuvioșilor Părinți.

Uitat de frații săi din mănăstire, trupul Cuviosului Dimitrie a fost tănuit multă vreme între cele după pietre de pe malul Lomului. Apoi, venind râul mare, au căzut în apă pietrele cu moaștele întregi și nestricate ale sfântului. Moaștele au zăcut în apă și prundiș mulți ani de zile, până când Dumnezeu le-a descoperit într-un chip ca acesta. Era o copilă stăpânită de duh necurat și nu afla sănătate nicăieri. Într-o noapte i s-a arătat Sfântul Dimitrie în vis și i-a zis:

– Copilă, de mă vor scoate părinții tăi din apă, eu te voi tămădui pe tine!

Auzind de acest vis, clericii și poporul au mers la locul unde se nevoie sfântul, cu făcliile aprinse în mâini, și au scos din apă odorul cel de mult preț, adică moaștele Sfântului Dimitrie cel Nou, pe care le-au așezat cu cinste în biserica satului Basarabov. Din ziua aceea alergau, cu credință, mulți bolnavi la moaștele Sfântului Dimitrie cel Nou și primeau sănătate și mângâiere. Cea dintâi care s-a vindecat de duh necurat a fost însăși copila care l-a visat cu o zi înainte pe doctorul ei minunat.

(sursa: doxologia.ro, **Arhimandritul**

Ioanichie Bălan, *Patericul românesc*, Editura Mănăstirea Sihăstria, pp. 65-66)

Reflecție duminicală

„Căutați mai întâi împărăția lui Dumnezeu și dreptatea Lui și toate acestea se vor adăuga vouă” (Matei 6,33)

Cimitirul. Locașul de odihnă al neamului și loc de meditație lângă cei care astăzi nu mai sunt printre noi. Crucile împovărate cu nume și ani fac punte tainică și trainică peste timp, între pământul care suntem și nemărginita iubire a lui Dumnezeu, care revărsă har peste trecerea noastră pământească. Un cimitir e o imensă catedrală a cărei boltă este însuși cerul, ce îți oferă un mic răgaz pentru reculegere și reflecție, s-ascuți ecoul adânc ce stăruie în minte al imnelor trecutelor vieți.

Dar dintr-o dată totul intră în alt ritm: în pas discret și cu mișcări solemne, noi, cei rămași aicea pe pământ, alăturăm rugăciunii rostite de preot, răsăd de fapte bune și milostenie al ofrandelor așezate pe mormânt prin care ne exprimăm recunoștința și iubirea față de cei plecați din lumea aceasta...

(continuare în pagina a 4-a)

Ziua Sfântului Apostol Iacob, ruda Domnului, la Biserica Toma Cozma din Iași

Noapte de priveghere și rugăciune

Prezența în biserica noastră a Sfintelor moaște

ale Apostolului care prin cuvântul său din Epistola sobornicească, ne mângâie într-o nădejde și ne întărește într-o credință. Iar sărbătoarea sa din fiecare an ne cheamă la priveghere de noapte, adăugând și noi o mică jertfă a ostanelor personale, ca semn al recunoștinței și respectului pentru Apostolul-Ascet, model deopotrivă al rigorii față de sine, dar și al bunăvoinței față de ceilalți.

Seara zilei de 22 octombrie, a reunit în rugăciune credincioși și preoți oferindu-ne. S-a început cu Taina Sfântului Maslu, și s-a continuat cu slujba Vecerniei, a Litiei și a Utreniei, iar de la miezul nopții, s-a oficiat în sobor de preoți Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie.

Manifestarea religioasă a fost continuată printr-o agapă creștină, organizată de mai multe doamne din Comitetul parohial, cărora le exprimăm recunoștința noastră pentru dragoste și generozitate.

Adresăm și pe această cale respectuoase mulțumiri celor care au slujit: Pr. Virgil Morărescu, grefier în cadrul Consistoriului eparhial Iași și slujitor la parohia „Sf. Mitropolit Varlaam” din cartierul „Green Park”, care a condus soborul, dar și Pr. Gabriel Alexa, director în cadrul radioului Trinitas - Iași și coslujitor la parohia vecină „Sf. Mina” și Pr. Ovidiu Petru Aionesei, de la parohia Cârliș și Pr. Ionuț Andrei Sandu de la parohia Ciulinești, care s-au adăugat fericit celor doi preoți slujitori de la biserica noastră într-o slujire liturgică.

De asemenea, adresăm mulțumiri grupului de

psalți, care au înfrumusețat cântările la strună. Și nu în ultimul rând mulțumim credincioșilor care, în număr mare, au participat la slujbă și rugăm pe Bunul

Dumnezeu să le răsplătească osteneala. Au fost momente de profundă emoție și bucurie sufletească, Dăm slavă lui Dumnezeu și mulțumim Sfântului Apostol Iacob, Ruda Domnului pentru această noapte în rugăciune, împărtășind bucuria unei privegheri închinată ocrotitorului spiritual al bisericii noastre.

Rugăm pe Bunul Dumnezeu să ne răsplătească osteneala și jertfa, să ne dăruiască sănătate, pace sufletească și binecuvântare, iar Sfântul Apostol Iacob să ne fie mereu ocrotitor și mijlocitor înaintea Tronului ceresc.

Fie ca bucuria acestei nopți de rugăciune să rămână în sufletele tuturor celor care au participat și să ne întărească în credință, nădejde și dragoste creștinească!

Cronicar

Publicație editată de Parohia TOMA COZMA,
ISSN 2067 - 8274
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax: 0232 211 273
Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844
(Coordonator principal)
Preot coslujitor Florin Aurel Călugăru, tel. 0752 900 697
Voluntari:
*Relații Publice: tel. 0741 706 602, Vasilica Onofrei
*Administratori site parohie/pagină facebook:
Costel Dumitru, Alexandru Losonczy, Vasilica Onofrei
* Alte activități: Valentin Burlacu
www.parohiatomacozma.ro,
parohiatomacozma@gmail.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO95 BTRL RONC RT06 6735 6201, Banca Transilvania, CIF: 11198095.

Vizitați-ne pe
facebook

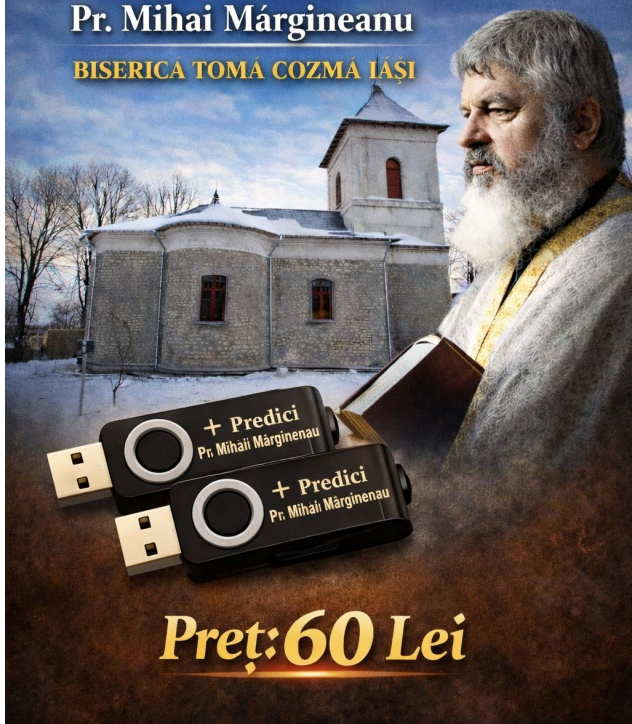

Biserica Toma Cozma

Predici înregistrate în anul 2011

Pr. Mihai Mărgineanu

BISERICA TOMA COZMA IAȘI

Preț: 60 Lei

Program liturgic la Biserica Toma Cozma

Duminică, 25 octombrie,
7.30 Utrenia, Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie

**Luni, 26 octombrie, Sfântul Mare Mucenic Dimitrie,
Izvorătorul de Mir**
7.30 Utrenia, Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie

**Mărti, 27 octombrie, Sfântul Cuvios Dimitrie cel
Nou, Ocrotitorul Bucureștilor (ale cărui moaște se
află în Catedrala Patriarhală)**
7.30 Utrenia, Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie

Vineri, 30 octombrie,
18.00 Taina Sfântului Maslu

Sâmbătă, 31 octombrie,
7.30 Utrenia, Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie
18.00 Slujba Vecerniei

După fiecare slujbă de seară, cei care doresc se pot spovedi, urmând a se împărtăși în cadrul Sfintelor Liturghii din sâmbete, duminici, sau sărbătorile notate cu roșu în calendar.

Reflecție duminicală

(urmăre din pagina a 2-a)

...Și astfel, mormântul parcă prinde viață. Auzi îndată: „Adu coliva”, „Am așezat colacul”, „Aprinde lumânarea”, „Pune tămâia” etc. Nici nu poți îndrăzni să contrazici pe nimeni. Căci fiecare știe, că „așa se face”. Și chiar dacă nu am împlinit toate după exigența celor ce „știu”, un gând ne încurajează: cei răposați ne înțeleg, se mângâie chiar și cu stângăciile noastre.

Acum câteva zile, pe una dintre aleile dintre morminte, doi creștini discutau în contradictoriu și, mergând grăbiți, unul îi tot repeta cu insistență celuilalt: „- Ți-am spus că am dreptate, înțelege o dată că eu am dreptate!” N-am putut să nu mă întreb: „- Ce dreptate poți avea în cimitir?”, sau „la ce mai poate servi îndreptățirea când ești printre morminte?”

În cimitir, nu poți privi dreptatea ca rezultatul unui act juridic. În cimitir, dreptatea e o stare de perfecțiune morală, rezultat al viețuirii după voia lui Dumnezeu, stare care înalță gândul omului de la cele trecătoare, la lumea celor drepte.

Și atunci, mi-a răsărit în minte acest gând, că **cimitirul unește două lumi: a celor ce consideră că „au dreptate”, raportându-se la viața de aici și a celor ce „au răbdare”...** așteptând „Învierea morților și viața veacului ce va să fie”. Această tulburătoare imagine a realității pe care o trăim, a surprins-o minunat în versuri, Sfântul Ioan Damaschinul, în una dintre sensibilele cântări ce se rostește la slujba înmormântării, zicând:

„Adusu-mi-am aminte de proorocul ce strigă: Eu sunt pământ și cenușă; și iarăși m-am uitat în morminte și am văzut oase goale și am zis: oare cine este împăratul sau ostașul, bogatul sau săracul, dreptul sau păcătosul? Ci odihnește, Doamne, cu dreptii pe robii Tăi.”

Am plecat din cimitir, dar glasul psalmistului îmi stăruie și acum în minte: „Doamne, auzi-mă întru dreptatea Ta!” (Psalm 142,1).

Pr. Mihai Mărgineanu